

Տասն և չորսերորդ տողում «ողորմութիւն» բառի ընդգծուած վերջաւորութեան մէջ քի միասին, և տողի գլխին:

21. Կեչառոյքի Ս. Աստուածածնի հարաւային պատի վերայ, երեք լուսամուտների տակ, Գրիգոր Մագիստրոսի մեծ արձանագրութիւնը 1051 կամ 1054 թուականից, եթէ առաջին տողի «հինգհարիւրերորդի» բառի մէջ ընդգծուած երկրորդ ր սխալմամբ չէ գրուած:

1. + Ի հինգ հարիւրերորդի ամի թուականութեանս թորգոմեան ի թագաւորութեանն ս ք եւ ինքնակալ թագաւորին Կոստ(ա)նդեա Մաւնումախին բերաւ ոսկի մատանիս, զոր հզաւրին եւ առաքինոյն բա(րե) |

2. պաշտին Գրիգորի մագիստոսին կիտաւնտին եւ դուկին վասպուրականի եւ Տարաւնո Արշակունոյն եւ Հայկազն(ո)յն մեծաւ աշխատութք ազատեալ էր զմեծ եւ զհռչակաւոր եկեղ(ե)

3. ցիքս իւր եւ ոչ այլ ինչ հայցէ, բայց միայն աղաւթս առնել ս ք եւ ինքնակալ թագաւորին Կոստանդեայ. ընդ նմին ծա(ւա)ին Քի Գրիգորոյ եւ որդոց իւրոց եւ յիշատակ կարգեալ յեկեղեցիքս Կ

4. եւջառուաց ցուր (sic) մագիստոսն կենդանի է ամեանեյն (sic) շաբաթ աւր զժամն Հասանա արացեն (sic) (արդեօք ա ս-ի հետ միացած, չի նկատուում) անխափան. եւ յետ ելիցն մագիստոսին արացեն (sic) անխափան. արդ որ ոք այսմ վճռի հաստատնո խափանել ջանա թ |

5. ե առաջնորդաց ոք իցէ կամ յիշխանաց կամ ի քահանայից այնպիսին Յ եւ ԺԼ հայրապետացն նզովեալ եղիցի եւ բաժինն ընդ Յուդաի եղիցի եւ ընդ տիրասպան քահանայիցն. եւ այս գիր մեր է Յովանիսի շնորհւն Այ ԲՁ |